

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою П'ятаченка Романа Георгійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої статті 81, частин першої, четвертої статті 82 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
18 березня 2020 року
№ 62-2(І)/2020

Справа № 3-42/2020(75/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою П'ятаченка Романа Георгійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої статті 81, частин першої, четвертої статті 82 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – П'ятаченко Р.Г. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 28 Конституції України (конституційність) положення частин першої, третьої статті 81, частин першої, четвертої статті 82 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс) в контексті „відсутності реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі“.

Оспорюваними положеннями Кодексу передбачено:

„1. До осіб, що відбувають покарання у виді виправних робіт, службових обмежень для військовослужбовців, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі, може бути застосоване умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Особу може бути умовно-достроково звільнено повністю або частково і від відбування додаткового покарання“ (частина перша статті 81).

„3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженням:

1) не менше половини строку покарання, призначеного судом за злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за корупційний злочин середньої тяжкості, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона засуджена до позбавлення волі;

3) не менше трьох чвертей строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і знову вчинила умисний злочин протягом невідбутої частини покарання“ (частина третя статті 81);

„1. Особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути замінена судом більш м'яким

покаранням. У цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, установлених у Загальній частині цього Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбутого строку покарання, призначеного вироком“ (частина перша статті 82).

„4. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким можлива після фактичного відбуття засудженням:

1) не менше третини строку покарання, призначеного судом за злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше половини строку покарання, призначеного судом за корупційний злочин середньої тяжкості, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, коли особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисний злочин і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисний злочин, за який вона була засуджена до позбавлення волі;

3) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила новий умисний злочин протягом невідбутої частини покарання“ (частина четверта статті 82).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що П'ятаченко Р.Г., засуджений до довічного позбавлення волі, звернувся до Придніпровського районного суду міста Черкаси з клопотанням про його умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Зазначений суд ухвалою від 31 травня 2019 року, яку Черкаський апеляційний суд ухвалою від 13 січня 2020 року залишив без змін, відмовив у задоволенні вказаного клопотання.

П'ятаченко Р.Г. вважає, що стаття 81 Кодексу „не передбачає реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі. Зокрема, вона не передбачає умовно-дострокового звільнення від цього покарання. Цим вона суперечить статті 28 Конституції України, зміст якої вимагає створення реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (частина перша статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону, а також відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (частина перша, пункти 6, 7 частини другої статті 55).

Зі змісту ухвали Черкаського апеляційного суду від 13 січня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі П'ятаченка Р.Г, вбачається, що положення частини першої статті 81, частини першої статті 82 Кодексу, щодо неконституційності яких звернувся автор клопотання, в ній не застосовувались.

Аналіз конституційної скарги також дає підстави для висновку, що П'ятаченко Р.Г. не обґрунтував, в чому саме полягає невідповідність оспорюваних положень Кодексу частині другій статті 28 Конституції України. Твердження про відсутність в оспорюваних положеннях Кодексу норм щодо умовно-дострокового звільнення осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, не вказують на неконституційність цих положень, оскільки заповнення прогалин у нормативно-правових актах, прийняття законів, внесення до них змін і доповнень, узгодження їх положень між собою належить до повноважень Верховної Ради України (ухвали Конституційного Суду України від 15 лютого 2007 року № 15-у/2007, від 19 травня 2009 року № 27-у/2009, від 24 червня 2009 року № 34-у/2009, від 8 липня 2014 року 74-у/2014).

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, а також не вказав їх у переліку документів і матеріалів, що додаються до конституційної скарги.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пунктів 6, 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою П'ятаченка Романа Георгійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої статті 81, частин першої, четвертої статті 82 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**